

Arrest

nr. 322 952 van 7 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder, mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. DECLERCQ
Amazonestraat 37
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X, op 12 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DECLERCQ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen ben je een Kosovaars staatsburger. Je bent geboren op (...) in Dijon (Frankrijk) en aldus nog minderjarig. Na je geboorte verhuisde je terug naar Kosovo. Je verliet Kosovo samen met je mama V.A. (...) (O.V. (...)) op 10 september 2022. Je mama diende op 14 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je mama haalde in het kader van haar verzoek aan dat jouw papa gewelddadig was ten aanzien van jullie. Ze vreesde dat jullie door jouw papa gedood zouden worden. Op 9 februari 2023 verklaarde het CGVS het verzoek van je mama kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 20 maart 2024 de vaststellingen van het CGVS en verwierp aldus het beroep van je mama. Je mama ging hiertegen niet in beroep.

Op 22 mei 2024 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je vertelde dat je papa vaak gewelddadig was en één keer je mama stak met een mes. Je hebt schrik van je papa en wilt graag in België blijven wonen.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je een kopie van je geboorteakte neer, een kopie van enkele foto's die je papa van zichzelf trok in België, enkele screenshots van chatberichten die je papa naar je mama stuurde, en een kopie van de verklaringen die je mama aflegde bij de Belgische politie naar aanleiding van bedreigingen die je papa telefonisch aan je mama overmaakte sinds jullie vertrek uit Kosovo.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het eerste verzoek van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 20 maart 2024 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je mama reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming waarin werd vastgesteld dat je mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden -, waarvoor de beslissing definitief is. Je haalde immers aan dat je vreest voor je papa (NPO p. 6). Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Dat je in Frankrijk geboren werd wordt niet betwist, zoals blijkt uit jouw geboorteakte. Evenmin wordt er getwijfeld aan de bedreigingen van je papa aan het adres van jou en jouw mama, zoals blijkt uit de foto's en chatberichten en de verklaring van je mama bij de Belgische politie. Deze documenten wijzigen echter niets aan de voor jullie beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vraagt in het onderhavige verzoekschrift:

"- In hoofdde, de reformatie van de beslissing die zijn asielaanvraag als niet-ontvankelijk heeft verklaart, in die zin dat de aanvraag voor bescherming van verzoeker ontvankelijk en gegrond moet worden geacht en hem derhalve de internationale beschermingsstatus moet worden verleend,

- In subsidiaire orde, de vernietiging van de beslissing die zijn asielaanvraag als niet-ontvankelijk heeft verklaart en het terugzending van het dossier voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor bijkomende onderzoek."

2.2. Verzoeker beroept zich daarbij in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

"- De artikelen 1 en volgende van het Verdrag van Geneva van 28.07.1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953, en artikel 1, lid 2, van het Protocol van 31.01.1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967;

- Artikelen 2 en 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13.11. 2011 inzake normen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, en de inhoud van de verleende bescherming, zelf een herschikking van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming;

- De artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- De artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen;

En duidelijke beoordelingsfout.”

Verzoeker voert aan:

“De lezing van tegenpartij is bijzonder problematisch omwille van het feit dat de situatie van een minderjarige in Kosovo ten aanzien van gewelddaden niet identiek is aan de beschermingsmodaliteiten van een volwassene.”

Vervolgens doet verzoeker een algemene, theoretische uiteenzetting, aan de hand van rechtspraak, met betrekking tot de inhoud van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet). *“Verzoeker wenst te tonen in het kader van dit verzoekschrift dat tegenpartij haar formele en materiële motiveringsplicht heeft geschonden en dat dit de reformatie van de bestreden beslissing, of althans de nietigverklaring ervan, ruimschoots rechtvaardigt.”*

Verzoeker wijst op de inhoud van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet en betoogt:

“En bestaan dus twee verschillende voorwaarden om een toepassing te geven aan deze bepaling : (1) geen nieuwe feiten die persoonlijk zijn en (2) de feiten werden al besproken in de vorige procedure.

Op basis van de zeer korte beslissing van tegenpartij kunt men begrijpen dat geen van deze voorwaarden lijken vervuld te zijn, en dat tegenpartij kon niet toepassing maken van voornoemde artikel 57/6, §3.”

Verzoeker vervolgt:

“Het is belangrijk te begrijpen dat het eigen verzoek om internationale bescherming van verzoeker gebaseerd was op zijn eigen angst om slachtoffer te worden van gewelddaden gepleegd door zijn vader in geval van terugkeer naar Kosovo.

Hoewel verzoeker betrokken was in de asielprocedure van zijn moeder, en hoewel hij vermeld was in het laatste arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kunt men zien in de procedurele stukken – die voor tegenpartij beschikbaar waren – dat geen analyse werd gevoerd van de specifieke angst van verzoeker als minderjarig kind.

Uw Raad heeft zich beperkt tot een analyse van de risico voor personen in het algemeen, en voor vrouwen in specifiek, door te zeggen dat deze risico wel een probleem vormde in de Kosovaarse samenleving, maar dat toch beroepsmogelijkheden bestond om een bescherming aan te vragen aan zijn nationale overheden.

Voor deze beroepsmogelijkheden verweest de Raad naar de vergemakkelijkte procedure om een klacht in te dienen en op de specifieke opleiding van verschillende politiediensten om aan deze klachten goed te kunnen reageren.

Zonder dit in twijfel te brengen herhaalt verzoeker dat hij vandaag zeven jaar oud is, en deze procedures zijn denkbaar alleen voor meerderjarige personen – geen minderjarig kan spontaan een klacht indienen.

Aangezien noch de Raad noch tegenpartij had een specifieke analyse gevoerd voor de situatie van de beschermingsmogelijkheden van minderjarigen in Kosovo kon tegenpartij geen toepassing maken van art. 57/6, §3.

Inderdaad ziet men dat verzoeker een specifieke nieuwe feit heeft naar voor gebracht – zijn minderjarigheid en de situatie van bescherming van dit specifiek profiel – en dat de vorige procedure geen antwoord gaf op deze problematiek.

Voor dit reden is het nodig de bestreden beslissing te vernietigen, en het verzoek om internationale bescherming van verzoeker ontvankelijk te verklaren.”

Verder doet verzoeker gelden:

“Na de ontvankelijkheid van het asielverzoek van verzoeker is het ook duidelijk belangrijk om hem de internationale bescherming effectief te verlenen, in de zin dat de beschermingsmogelijkheden voor minderjarigen in Kosovo niet toegankelijk zijn.

Zelf als Kosovo wat pogingen heeft gemaakt om zijn wettelijke kader aan te passen aan de nood om kindbescherming goed te organiseren sinds 2022 lijkt het duidelijk dat de inspanningen niet genoeg zijn om van een effectieve bescherming te kunnen praten.

In dit opzicht is Defence for Children – Nederland blijft bezorgd en stel vast wat volgt :

(...)

De inspanningen, die in de goeie richting gaan, zijn zeker niet genoeg om te kunnen praten van een effectieve beschermingssysteem voor minderjarigen die slachtoffer zijn aan geweld.

Zelfs het rapport van tegenpartij over de algemene situatie in Kosovo bevestigt dat er een probleem is met de gewelddaden gericht op kwetsbare personen zoals minderjarigen die geen toegang krijgen op een bescherming.

Het feit dat de overheden hebben geprobeerd een nieuwe beschermingssysteem op te richten blijft ook totaal zonder effect op de grote plaats van het geweld binnen de families ten aanzien van de minderjarige leden ervan.

Zo blijft Kosovaarse overheden bezorgd van de plaats van het geweld in de opvoeding van een kind :

(...)

Het feit dat tegenpartij en de Raad hebben besloten dat beroepsmogelijkheden om in Kosovo bescherming te vragen toegankelijk waren voor verzoekers moeder neemt niet weg dat het profiel van verzoeker bijzonder is – hij is alleen maar zeven jaar oud – en dat dit profiel in verzorgend ten aanzien van deze beschermingmogelijkheden.

Het is ook van groot belang te herhalen dat het feit dat in geval van terugkeer verzoekers vader zal hem zeker problemen veroorzaken is niet betwist door tegenpartij, noch door de Raad in de procedure van verzoekers moeder.

Aangezien de bedreigingen van verzoekers vader ten aanzien van hem niet betwist zijn, en aangezien de lak aan effectieve bescherming in Kosovo voor minderjarigen is het nodige om aan verzoeker de internationale bescherming te verlenen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1.1. Verzoeker legt op 7 februari 2025 door middel van een aanvullende nota een nieuw element neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Het gaat om een psychologisch attest. Verzoeker herhaalt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst vreest te worden vervolgd door zijn vader. Hij geeft aan duidelijk te hebben uiteengezet dat hij geen beroep kan doen op daadwerkelijk, nationale bescherming. Verder betoogt hij dat zijn vrees nog hoger is sedert zijn vader in België is aangekomen. Daarom wordt hij nu opgevolgd door een psycholoog.

3.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Het betreft twee getuigenissen van leerkrachten, de zijn (toegenomen) vrees en de veranderingen in zijn gedrag bevestigen.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist vooreerst dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet welk(e) artikel(en) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen hij benevens artikel 1 van dit verdrag geschonden acht. Evenmin werkt hij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve beroept verzoeker zich niet op dienstige wijze op de schending van de “*volgende*” artikelen van voornoemd verdrag.

Verzoeker duidt ook op generlei wijze welke bepaling(en) van de artikelen 2 en 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad en/of hun omzetting naar het Belgische recht hij *in casu, in concreto* en door de bestreden beslissing geschonden acht. Evenmin werkt hij nader uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van de voormelde bepalingen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met

de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijn hoofd vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen.

Dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoonde en dat uit het door middel van verzoekers eerste aanvullende nota neergelegde psychologische attest geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker kamp(t)e met psychische problemen die van zulke ernstige aard waren of zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, om de verschillende onderhouden die in dit kader geschieden te volbrengen en om zijn relas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Vooreerst is het in dit kader tekenend dat verzoeker zulks zelf niet eens aanvoert of aanhaalt. Verzoeker verwijst enkel naar het betreffende attest om aan te tonen dat zijn vrees voor zijn vader recent zou zijn toegenomen.

Verder kan uit het neergelegde psychologische attest hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoeker niet bij machte mocht worden geacht om op een volwaardige wijze deel te nemen aan zijn procedure internationale bescherming en om in dit kader gedegen verklaringen af te leggen. Het betreffende attest werd vooreerst immers niet opgesteld door een psychiater doch wel door een psycholoog. Daarenboven dateert het attest van 7 februari 2025 en wordt hierin aangegeven dat verzoeker door de psycholoog in kwestie slechts wordt opgevolgd sedert januari 2025, en dit op een tempo van twee ontmoetingen per maand. Aldus is het attest slechts gebaseerd op een beperkt aantal onderhouden tussen de psycholoog in kwestie en verzoeker. Verder lijkt dit attest daarbij louter en alleen te zijn gebaseerd op de gezegden en gedragingen van verzoeker (en diens moeder) tijdens deze onderhouden. Voorts wordt er in dit attest nergens enige concrete diagnose gesteld en wordt hierin in slechts bijzonder algemene bewoordingen gewag gemaakt van het feit dat verzoeker blij zou geven van een psychologische kwetsbaarheid die in rekening moet worden gebracht in het kader van zijn gehoren in het kader van zijn procedure internationale bescherming. Daarbij blijkt nergens dat verzoeker zou zijn onderworpen aan enig doorgedreven psychiatrisch onderzoek of dat zijn zelfverklaarde symptomen zouden zijn onderzocht op hun waarachtigheid. Verder wordt er in dit attest nergens *in concreto* ingegaan op verzoekers vermogen om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Ook wordt er niet concreet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat verzoekers verklaarde klachten ten tijde van de verschillende gehoren die hij aflegde van zulke aard waren dat van hem niet kon of mocht worden verwacht dat hij de kernelementen van zijn asielrelas op een gedegen wijze uiteen kon zetten. Ook wordt in het attest niet concreet aangetoond of hard gemaakt dat, waar of op welke wijze verzoekers klachten specifiek van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden in de loop van voormelde gehoren en/of op de concrete en specifieke, in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Aldus wordt er nergens in dit attest enige concrete en sluitende uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die verzoekers klachten en symptomen zouden hebben (gehad) op verzoekers vermogen om gedurende de onderhouden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in dit verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarenboven initieel zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarenboven dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofd van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe het voormelde psychologische attest neer te leggen. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze de hierin aangehaalde problemen van invloed zouden (kunnen) zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing blijkens de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier geheel terecht gemotiveerd:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het eerste verzoek van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 20 maart 2024 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je mama reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming waarin werd vastgesteld dat je mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden -, waarvoor de beslissing definitief is. Je haalde immers aan dat je vreest voor je papa (NPO p. 6). Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Dat je in Frankrijk geboren werd wordt niet betwist, zoals blijkt uit jouw geboorteakte. Evenmin wordt er getwijfeld aan de bedreigingen van je papa aan het adres van jou en jouw mama, zoals blijkt uit de foto's en chatberichten en de verklaring van je mama bij de Belgische politie. Deze documenten wijzigen echter niets aan de voor jullie beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

In tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, beriep en beroept verzoeker zich *in casu* vooreerst namelijk wel degelijk duidelijk integraal en louter op dezelfde asielmotieven als deze die reeds werden aangevoerd door zijn moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig het vermoeden zoals bepaald in artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook werd ingediend namens verzoeker. Meer bepaald stelt verzoeker, net zoals zijn moeder eerder aanvoerde, dat hij zou vrezen om slachtoffer te worden van geweld vanwege zijn vader. Reeds bij arrest nr. 303 473 van 20 maart 2024, gevelde ten aanzien van verzoekers moeder, werden deze problemen beoordeeld, werd in dit kader genoegzaam vastgesteld dat verzoekers moeder, die het volledige hoederecht over verzoeker heeft, zich in het kader van deze door verzoeker aangevoerde problemen kan beroepen op de nodige hulp en bescherming vanwege hun eigen nationale autoriteiten en werd geoordeeld dat deze problemen in hunnen hoofde aldus geen aanleiding kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Verzoeker reikt geen elementen aan die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de reeds bij het voormelde arrest gedane vaststellingen. Verzoeker tracht in dit kader vooreerst immers geheel ten onrechte voor te houden dat hij bij een terugkeer naar Kosovo als alleenstaande en kwetsbare minderjarige zou moeten of kunnen worden beschouwd. Aangezien zijn moeder, die hem ook in het kader van de huidige procedure bijstaat, duidelijk gekant is tegen geweldpleging op haar zoon en geen nood aan internationale bescherming heeft ten aanzien van dit land, kan zijn moeder hem aldaar namelijk eenvoudigweg bijstaan in zijn eventuele pogingen teneinde hulp en bescherming te bekomen in het geval van eventuele (verdere) gewelddaden vanwege zijn vader of andere problemen. Uit de informatie die verzoeker citeert in het verzoekschrift kan in dit kader verder hoegenaamd niet worden afgeleid dat, zo de nodige stappen worden gezet om zulke bescherming te bekomen, dergelijke bescherming in zijn land van herkomst niet of onvoldoende voorhanden zou zijn. Aldus toont verzoeker, in navolging van zijn moeder, in het geheel

niet aan en reikt hij geen elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij zich in zijn land van herkomst, dit eventueel met de hulp van zijn moeder, niet zou kunnen behoeden voor en niet zou kunnen beschermen in het geval van eventuele (verdere) problemen.

De documenten die verzoeker neerlegt door middel van zijn aanvullende nota's zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Vooreerst blijkt uit deze documenten en verzoekers aanvullende nota dat verzoekers vader zich heden in België bevindt. Aldus bevindt de actor van verzoekers gevreesde vervolging zich op heden niet in verzoekers land van herkomst. Hoe dan ook bevatten de voormelde stukken geen elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de vaststelling dat verzoeker zich in het kader van de door hem aangevoerde vrees jegens zijn vader in zijn land van herkomst, met de bijstand van zijn moeder, toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming.

Dit laatste vindt bovendien duidelijk bevestiging in het feit dat het land van herkomst van verzoeker (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

4.5. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

4.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend vijftientwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT